

Pomoc publiczna w ramach postępowania restrukturyzacyjnego – test prywatnego wierzyciela na przykładzie spółki z o.o w restrukturyzacji

Edyta Piątek, Magdalena Konat-Staniek*

Streszczenie: Wejście w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku nowej ustawy Prawo Restrukturyzacyjne dało wiele możliwości przedsiębiorcom do skorzystania z pomocy w celu utrzymania przedsiębiorstwa na rynku. W ramach tego postępowania konieczne jest ustalenie, czy udzielona pomoc nie stanowi niedozwolonej pomocy publicznej zakłócającej reguły wolnego rynku. Odpowiedź na to daje przeprowadzenie testu prywatnego wierzyciela lub testu prywatnego inwestora.

Słowa kluczowe: pomoc publiczna, postępowanie restrukturyzacyjne

Wprowadzenie

Zmieniające się otoczenie ekonomiczno-prawne i ciągły rozwój gospodarczy stanowi dla osób prowadzących lub zarządzających działalnością gospodarczą duże wyzwanie. Wymaga nie tylko stałej analizy otoczenia i wprowadzania zmian mających uczynić oferowane produkty lub usługi konkurencyjnymi na rynku, ale także zapewnić płynność i rentowność działającemu przedsiębiorstwu.

Każda jednostka prowadząca działalność gospodarczą musi liczyć się z występowaniem ryzyka, na które jest narażona i potrafić je identyfikować. Ryzyko jest tym groźniejsze, im firma jest mniej odporna na zagrożenia, a zarządzający nie są świadomi jego występowania. Zła identyfikacja ryzyka i brak odpowiedniego działania korygującego doprowadzić może do kłopotów z płynnością i rentownością prowadzonej działalności, a w konsekwencji – do niewypłacalności i bankructwa. Uniknięciu tego ma służyć wprowadzone od 1 stycznia 2016 roku Prawo restrukturyzacyjne (dalej: p.r.) pozwalające na przeprowadzenie działań restrukturyzacyjnych, które mają na celu utrzymanie prowadzonej działalności. Wprowadzenie nowych regulacji prawnych daje wiele możliwości wyjścia z trudnej sytuacji, ale niesie też wiele obostrzeń z tego tytułu. Dotyczy to zwłaszcza pomocy publicznej. Art. 140 p.r. wskazuje, że „jeżeli w postępowaniu restrukturyzacyjnym może dojść do

* dr Edyta Piątek, Politechnika Świętokrzyska, Wydział Zarządzania i Modelowania Komputerowego, Katedra Ekonomii i Finansów, e-mail: epiatek@tu.kielce.pl; mgr Magdalena Konat-Staniek, doktorantka na Wydziale Zarządzania w Katedrze Rachunkowości Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, e-mail: magda_konat-staniek@o2.pl.

udzielenia przedsiębiorcy przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych wsparcia”, sporządzony plan restrukturyzacyjny powinien zawierać test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora.

Zagadnienia związane ze sporządzeniem testu prywatnego wierzyciela zostaną przedstawione na przykładzie spółki z o.o. z branży meblarskiej, wobec której został otwarty na mocy postanowienia sądu proces sanacyjny.

1. Pomoc publiczna w polskim i europejskim ustawodawstwie

Gospodarka polska, jak i gospodarki krajów Unii Europejskiej, oparte są na zasadzie zachowania konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami, realizacji zasad gospodarki rynkowej i zrównoważonego rozwoju. Pełną ich regulację zawiera Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej z 30 kwietnia 2004 roku. Zgodnie z nim, udzielenie wsparcia będącego pomocą publiczną przez państwa członkowskie przy użyciu zasobów państwowych zakłócających konkurencję na wolnym rynku, jest co do zasady niezgodne z TFUE (art. 107, ust. 1). Zapisy o udzieleniu pomocy publicznej przez organy państwa i z jego zasobów w polskim ustawodawstwie zawarte zostały w art. 140–149 p.r. Z uwagi na fakt, że regulacje Prawa restrukturyzacyjnego mają z istoty rzeczy doprowadzić do udzielenia pomocy dłużnikowi przez ogół wierzycieli, konieczne jest rozróżnienie, co stanowi pomoc publiczną *sensu stricto* i czy jest ona zgodna z regułami wspólnego rynku. Nie każda forma pomocy jest uznawana za niezgodną z obowiązującymi regułami wolnego rynku. Udzielenie pomocy publicznej *de minimis* przedsiębiorcy w okresie kolejnych trzech lat i nieprzekraczającej określonej kwoty w zależności od sektora gospodarki, jest dopuszczalna i wynosi dla:

- sektora transportu drogowego – 100 tys. euro,
- sektora rolnego – 15 tys. euro,
- sektora przedsiębiorstw świadczących usługi w ogólnym interesie gospodarczym – 500 tys. euro,
- sektora pozostałych przedsiębiorstw – 200 tys. euro (Geronim, 2016, s. 101–102).

Zgodnie z obowiązującą doktryną prawną do form pomocy publicznej zaliczamy:

- środki bezpośrednio wydatkowane z budżetu; zaliczamy tutaj wszelkiego rodzaju dotacje pieniężne i rzeczowe, preferencyjne kredyty, inwestycje dokonywane ze środków publicznych, stosowanie uprzywilejowanej pozycji przy przetargach dla niektórych podmiotów,
- powstrzymanie się państwa i organów samorządu terytorialnego od egzekwowania należnych im środków, głównie w postaci zwolnień i ulg podatkowych,
- pośrednią formę pomocy stanowiącą indywidualną ulgę w postaci rozłożenia długu na raty lub odroczenia terminu spłaty (Gurgul, 2016, s. 1099–1100).

Udzielenie pomocy publicznej w procesie restrukturyzacji może być możliwe po spełnieniu następujących warunków, które powinny zostać zawarte w planie restrukturyzacyjnym:

- umożliwienie przedsiębiorcy powrotu na rynek konkurencyjny i osiągnięcie zdolności do pokrywania kosztów bieżącej działalności operacyjnej w krótkim okresie oraz zdobycie długookresowej rentowności i zdolności do generowania dodatniego zysku,
- przyjęte środki pozwalają na usunięcie przyczyn trudnej sytuacji ekonomicznej,
- utrzymanie przedsiębiorstwa pozwoli na zmniejszenie trudności społecznych, przezwycięzenie niedoskonałości rynku, objawiających się: ryzykiem opuszczenia rynku przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność innowacyjną, opuszczeniem rynku przez przedsiębiorcę mającego lokalne powiązania, co skutkować może negatywnymi konsekwencjami dla danego regionu, włącznie z ryzykiem wzrostu upadłości lokalnych przedsiębiorstw i wzrostem bezrobocia (art. 142 p.r.).

Środkiem pozwalającym ocenić, czy dana pomoc udzielona przedsiębiorcy przez organy państwa nie narusza zasad uczciwej konkurencji, jest test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora.

2. Test prywatnego wierzyciela, test prywatnego inwestora

Jeżeli plan restrukturyzacyjny zakłada finansowanie dłużnika ze środków publicznych, konieczne jest przeprowadzenie testu prywatnego wierzyciela określającego, czy wierzyciel publiczny zachowuje się jak prywatny wierzyciel działający w normalnych warunkach rynkowych (art. 140, pkt 2. p.r.) oraz testu prywatnego inwestora, mającego na celu, zgodnie z art. 140 pkt 4. p.r., „ocenę działań podejmowanych przez podmiot finansujący, dokonywaną w celu stwierdzenia, czy wsparcie nie stanowi pomocy publicznej”. Wsparcia nie stanowi pomoc dokonywana na warunkach, które byłyby akceptowalne dla inwestora prywatnego i dawałyby odpowiedź na pytanie, czy dłużnik uzyskałby podobne finansowanie na wolnym rynku.

Test prywatnego wierzyciela powinien dawać odpowiedź na pytanie, czy zaproponowane warunki są racjonalne i czy prywatny wierzyciel zaakceptowałby zaproponowane warunki układowe co do spłaty zobowiązań. W informacji powinna być zawarta wysokość zobowiązań publicznoprawnych objętych układem wobec pojedynczych wierzycieli oraz treść propozycji układowych dla każdej z grup wierzycieli.

Do wyliczenia stopnia zaspokojenia należy przyjąć wartość majątku ze wskazaniem obciążeń i podaniem jego wartości obliczonej za pomocą wyceny likwidacyjnej, przewidywaną wysokość kosztów postępowania upadłościowego z rozbiciem na koszty rozwiązania stosunku pracy z zatrudnionymi pracownikami, koszty archiwizacji dokumentów, zabezpieczenia majątku, koszty sprzedaży, wynagrodzenia syndyka i osób przez niego zatrudnionych. Wyliczona wartość powinna dawać odpowiedź na to, czy wierzyciel zostanie zaspokojony w stopniu wyższym poprzez przeprowadzenie postępowania restrukturyzacyjnego, czy wyższe zaspokojenie uzyska wierzyciel w procesie upadłościowym (Zimmerman, 2016, s. 1307–1308).

Odmianą testu prywatnego wierzyciela jest test prywatnego inwestora, który powinien zawierać informacje o:

- przewidywanym poziomie zwrotu z zaangażowanego kapitału, określonym na podstawie oprocentowania zawartego w umowie kredytu lub pożyczki udzielonego przez podmiot publiczny,
- średnim terminie zwrotu z zaangażowanego kapitału porównywalnych inwestycji, ustalonego na podstawie badania rynku finansowego,
- przewidywanym poziomie ryzyka inwestycyjnego, jakiemu towarzyszyć może ryzyko indywidualne przypisane do poszczególnego dłużnika, jego kondycji finansowej, ryzyko podjętej konkretnej inwestycji z uwzględnieniem ryzyka branżowego, zmianą kursów i regulacji prawno-podatkowych,
- średnim poziomie ryzyka porównywalnych inwestycji z uwzględnieniem ryzyka generalnego, branżowego i indywidualnego (Zimmerman, 2016, s. 1308–1309).

Test prywatnego wierzyciela odnosi się do wierzytelności, które powstały wcześniej, zaś test prywatnego inwestora odnosi się do wierzytelności, które dopiero mogą powstać w ramach tworzonego planu restrukturyzacyjnego i wykonywanego układu w postaci udzielenia nowego finansowania. Może się zdarzyć, że podmiot finansujący może występować zarazem jako inwestor, jak i wierzyciel, wtedy wykonać należy obydwa testy.

Jeżeli wierzyciel zostanie zaspokojony w postępowaniu restrukturyzacyjnym w stopniu wyższym, niż podczas postępowania upadłościowego i poprzez zawarcie układu, zachowa się jak wierzyciel rynkowy. Pozytywny wynik testu prywatnego wierzyciela nie stanowi dla niego obowiązku głosowania za zawarciem układu (Geronim, 2016, s. 102–103).

3. Test prywatnego wierzyciela na przykładzie spółki z o.o. w restrukturyzacji

Zasady sporządzania testu prywatnego wierzyciela i prywatnego inwestora zostaną przedstawione przez na przykładzie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w restrukturyzacji z branży meblarskiej. Spółka działa na rynku warszawskim, gdzie występuje zarazem duża konkurencja, ale też istnieje wiele możliwości rozwoju i przeprowadzenia z sukcesem procesu restrukturyzacyjnego.

W pierwszym etapie sporządzenia testu prywatnego wierzyciela konieczne jest ustalenie wszystkich posiadanych wierzytelności, które mają być objęte układem, z uwzględnieniem podziału na wierzytelności publicznoprawne, wierzytelności zabezpieczone rzeczowo, jak i pozostałe wierzytelności.

W omawianym przypadku wierzycielami, którzy zostali objęci układem, są:

a) wierzyciele publiczni:

- Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Warszawie,

Tabela 1

Zestawienie składek społecznych i na fundusz ubezpieczeń społecznych objętych układem (zł)

	Składki społeczne (pracodawca)	FUZ	Odsetki, dodatkowe koszty	Razem
Suma	337 988,60	156 247,89	50 948,19	545 184,69

Źródło: opracowanie własne na podstawie dostępnych danych finansowych.

- Skarb Państwa – Naczelnik Urzędu Skarbowego w Warszawie,

Tabela 2

Zestawienie należności z tytułu podatków Vat-7 i PIT-4 (zł)

Tytuł	Należność główna	Odsetki i koszty	Razem
Vat-7	165 185,84	2 128,23	167 314,07
PIT-4	135 781,90	5 084,00	140 865,90
Razem	300 967,74	7 212,23	308 179,97

Źródło: opracowanie własne na podstawie dostępnych danych finansowych.

b) wszyscy wierzyciele.

Tabela 3

Zestawienie wszystkich wierzytelności (zł)

Wszystkie wierzytelności, wliczając w to wierzytelności bankowe i wobec innych podmiotów gospodarczych	3 808 821,39	98323,04	3 907 144,43
Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie	494 236,50	50 948,19	545 184,69
Skarb Państwa – naczelnik Urzędu Skarbowego w Warszawie	300 967,74	7 212,23	308 179,97
Wierzytelności warunkowe	2 139 269,52		
Razem wierzytelności nie wliczając wierzytelności warunkowych	4 604 025,63	156 483,46	4 760 509,09

Źródło: opracowanie własne na podstawie dostępnych danych finansowych.

Następnym krokiem jest ustalenie i przyporządkowanie wierzytelności do odpowiednich kategorii. Wierzyciele w tym przypadku zostali podzieleni na 7 grup. W każdej z nich, poza grupą 5, przewidziano redukcję odsetek i kosztów postępowania.

Tabela 4

Zestawienie wierzytelności i propozycji układowych

Kat.	Wierzyciele – podział wg kwoty wierzytelności (zł)	Propozycja spłaty należ. gl. (%)	Wyso-kość redukcji określo-na (%)	Suma wie-rytelności objętych układem z mocy prawa (zł)	Koszty oraz odsetki	Kwoty do zapłaty po redukcji (zł)	Termin rozpo-częcia spłaty	Termin dokona-nia spłaty w mies. (ratalnie)	Wartość redukcji zadłużenia (zł)
1.	do 10 000,0	80	20	185 528,77	0,00	148 423,02	8 miesięcy po prawomocnym zatwierdzeniu układu	18	37 105,75
2.	od 10000,01 do 100.000,00	70	30	724 051,71	0,00	506 836,20	11 miesięcy po prawomocnym zatwierdzeniu układu	36	217 215,51
3.	powyżej 100 000,01	60	40	2 255 679,82	0,00	1 353 407,89	14 miesięcy po prawomocnym zatwierdzeniu układu	48	902 271,93
4.	Wierzyciele publiczno-prawni z wy-łączeniem kategorii 5	100	0	300 967,74	0,00	300 967,74	14 miesięcy po prawomocnym zatwierdzeniu układu	48	0,00
5.	ZUS	100	0	545 184,69	50 948,19	596 132,88	14 miesięcy po prawomocnym zatwierdzeniu układu	48	0,00
6.	Wierzyt. wobec leas-in-godawców	100	0	12 065,73	0,00	12 065,73	do 30 dnia od prawomocnego zatwierdzenia układu	jednora-zowo	0,00
7.	Wierzyciele zabezp. rzeczowo na majątku dłużnika	100	0	631 495,36	0,00	631 495,36	na warunkach uzgodnionych indywidualnie	na war. uzgod-nionych indywid.	0,00

Źródło: opracowanie własne na podstawie dostępnych danych finansowych.

Kolejnym etapem jest ustalenie propozycji układowych dla wierzyciela publicznoprawnego. Dla Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zostały przewidziane następujące propozycje układowe: spłata odsetek w całości, spłata należność głównej w całości (100%) w 48 ratach w okresie 14 miesięcy po prawomocnym zatwierdzeniu układu.

Dla Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego w Warszawie propozycje układowe obejmują: umorzenie odsetek w całości, umorzenie kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego w całości oraz spłatę należności głównej w całości (100%) w 48 ratach w okresie 14 miesięcy po prawomocnym zatwierdzeniu układu.

W stosunku do wierzycieli prywatnych przewidziana jest redukcja wierzytelności w zależności od wartości: 20, 30 i 40%. Przyjmując, że wierzytelność publicznoprawna ma charakter wierzytelności prywatnej, podlegałaby redukcji o 40%. Propozycje układowe w tym zakresie dla wierzyciela publicznego są korzystniejsze.

Po ustaleniu wszystkich wierzycieli i posiadanych przez nich wierzytelności, przyporządkowaniu ich do odpowiedniej grupy oraz zaproponowaniu propozycji układowych, można przystąpić do kolejnego etapu, jakim jest przeprowadzenie testu prywatnego wierzyciela w oparciu o posiadany majątek wykazany w spisie inwentarzowym oraz jego wycenę za pomocą jednej z metod likwidacyjnych.

Dla przeprowadzenia testu prywatnego wierzyciela majątek oszacowano w wartości likwidacyjnej wykorzystując założenia metody Wilcoxa, która jest uproszczoną metodą szacowania wartości likwidacyjnej przedsiębiorstwa, mającą na celu ustalenie możliwości zaspokojenia roszczeń jego wierzycieli (Hołda, 2015, s. 147). Wartość likwidacyjną według tej metody/formuły oblicza się następująco:

$$\begin{aligned}
 &100\% \text{ wartości środków płatniczych} \\
 &+ 70\% \text{ wartości księgowej zapasów} \\
 &+ 50\% \text{ wartości księgowej pozostałych aktywów} \\
 &- 100\% \text{ wartości zobowiązań krótkoterminowych} \\
 &- 100\% \text{ wartości zobowiązań długoterminowych} \\
 &= \text{Wartość likwidacyjna przedsiębiorstwa.}
 \end{aligned}$$

Jest to prosta metoda szacowania wartości likwidacyjnej poszczególnych składników majątkowych w przypadku wymuszonej sprzedaży. Wartość majątku podlegającego testowi skorygowano o wartość środków trwałych leasingowanych ze względu na charakter umów: leasing operacyjny i krótki okres leasingowania.

Wartość majątku z zastosowaniem zasad wyceny w wartości likwidacyjnej Wilcoxa przedstawiono w tabeli 5.

Tabela 5

Wycena posiadanego majątku za pomocą metody likwidacyjnej Wilcoxa (zł)

Pozycje majątkowe	Szacowana wartość rynkowa	Szacowana wartość likwidacyjna
1. Środki pieniężne w kasie	4 283,90	4 283,90
2. Środki pieniężne na rachunkach bankowych	12 702,99	12 702,99
3. Nieruchomości i użytkowanie wieczyste	0,00	
4. Ruchomości	394 935,28	224 674,50
4.1. Środki trwałe i wyposażenie	258 901,00	129 450,50
4.2. Środki trwałe w leasingu	–	–
4.3. Wyroby gotowe i półprodukty	133 688,48	93 581,94
4.4. Materiały (tkaniny)	2 345,80	1 642,06
Razem środki	411 922,17	241 661,38
Środki trwałe będące przedmiotem zabezpieczenia	1 871 000,00	935 500,00
Razem środki z zabezpieczonymi	2 282 922,17	1 177 151,38

Źródło: opracowanie własne na podstawie dostępnych danych finansowych.

Kolejnym krokiem w przeprowadzonym teście wierzyciela, jeśli nie dojdzie do przyjęcia propozycji układowych, jest ustalenie kosztów postępowania w przypadku ogłoszenia przez sąd upadłości. Koszty te ustala się zgodnie z art. 342 i 343 Prawa. Szacuje się, że w związku z postępowaniem upadłościowym wystąpią koszty o odpowiedniej strukturze i wartościach. W omawianym przypadku koszty postępowania przewyższają przewidywane wpływy z likwidacji majątku. Koszty postępowania upadłościowego kształtują się na poziomie 1 230 3403,30 zł, natomiast wpływy możliwe do uzyskania z likwidacji majątku to 1 177 151,38 zł.

Tabela 6

Zestawienie wierzycieli i stopnia zaspokojenia w postępowaniu restrukturyzacyjnym i w przypadku upadłości

Wierzyciele – podział wg kwoty wierzycielności (zł)	Suma wierzycielności objętych układem z mocy prawa (zł)	Wartość zaspokojenia w postępowaniu restrukturyzacyjnym (zł)	Poziom zaspokojenia wierzycielności w wyniku realizacji układu (%)	Wartość zaspokojenia w postępowaniu upadłościowym (zł)	Poziom zaspokojenia wierzycielności (%)	Kategoria wierzycielności w postępowaniu upadłościowym
Do 10 000,00	185 528,77	148 423,02	80	0,00	0	2
Od 10 000,01 do 100 000,00	724 051,71	506 836,20	70	0,00	0	2
Powyżej 100 000,01	2 255 679,82	1 353 407,89	60	0,00	0	2
Odsetki pozostali wierzyciele	156 483,46	0,00	0	0,00	0	3
Skarb Państwa US	300 967,74	300 967,74	98	0,00	0	2
Odsetki i inne US	7 212,23	0,00		0,00	0	3
ZUS – pracodawca	494 236,50	494 236,50	100	0,00	0	2
Odsetki ZUS	50 948,19	0,00		0,00	0	3
ZUS – pracownik	374 008,98	poza układem	100	0,00	0	1
Wierzycielności wobec leasingodawców	12 065,73	12 065,73	100	0,00	0	2
Odsetki leasingodawca	6,53	0,00				3
Wierzyciele zabezpieczeni rzeczowo na majątku dłużnika	631 495,36	631 495,36	100	631 495,36	100	z przedmiotu zabezpieczenia

Źródło: opracowanie własne na podstawie dostępnych danych finansowych.

Po ustaleniu kwot możliwych do uzyskania z likwidacji majątku dłużnika i w sytuacji nieprzyjęcia propozycji układowych i w konsekwencji ogłoszenia przez sąd upadłości, obok kosztów postępowania upadłościowego zaspokojeniu podlegają wierzyciele zabezpieczeni zgodnie z art. 345 Prawa upadłościowego. Jak wskazuje prognoza, kwoty uzyskane z likwidacji masy wystarczą na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego i ewentualne

zaspokojenie wierzycieli zabezpieczonych, pod warunkiem szybkiego spieniężenia majątku zabezpieczonego. Przewidywany poziom zaspokojenia wierzycieli publicznoprawnych w sytuacji przyjęcia propozycji układowych lub prowadzenia postępowania upadłościowego przedstawiono w tabeli 6.

Wierzyciele publicznoprawni w wyniku realizacji propozycji układowych postępowania restrukturyzacyjnego zostaną zaspokojeni w proponowanych kwotach. Natomiast w sytuacji prowadzenia postępowania upadłościowego, wierzyciele publicznoprawni nie zostaną zaspokojeni, ponieważ prognozowane koszty postępowania upadłościowego przewyższają prognozowane wpływy z likwidacji majątku jednostki.

W wyniku realizacji układu w postępowaniu sanacyjnym wierzyciel publicznoprawny, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zostanie zaspokojony w 100%, a wierzyciel publicznoprawny Skarb Państwa – Naczelnik Urzędu Skarbowego, w 98%. W wyniku procesu upadłościowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Skarb Państwa – Naczelnik Urzędu Skarbowego, w związku z kosztami procesu upadłościowego nie zostaną zaspokojeni. Korzystniejszym wariantem dla wierzycieli zarazem publicznoprawnych, jak i pozostałych wierzycieli, jest zagłosowanie za wykonaniem układu.

Uwagi końcowe

Wprowadzone regulacje zawarte w Prawie restrukturyzacyjnym ułatwiają identyfikację i kwalifikację udzielonego wsparcia przez zasoby państwowe. Pozwalają sądom i organom pozasądowym biorącym udział w postępowaniu restrukturyzacyjnym odpowiedzieć na pytanie, czy przyjęcie propozycji układowych prowadzi do udzielenia pomocy publicznej. Odpowiedź na postawione pytanie, czy jest to pomoc publiczna, daje test prywatnego wierzyciela. Ponadto wszyscy uczestnicy (wierzyciele) uzyskują odpowiedź na pytanie, w jakim stopniu zostaną zaspokojone ich roszczenia – czy stopień zaspokojenia będzie wyższy w procesie restrukturyzacyjnym, czy w wyniku przeprowadzenia postępowania upadłościowego-likwidacyjnego.

W omawianym przykładzie wierzyciele uzyskują wyższe zaspokojenie swoich roszczeń w przypadku przeprowadzonego postępowania sanacyjnego niż w przypadku postępowania upadłościowego mającego na celu likwidację posiadanego majątku. Nie ma złych przedsiębiorstw, są tylko źle zarządzane. Usunięcie powstałych błędów w zarządzaniu i ponowny powrót przedsiębiorstwa na rynek ma za zadanie przeprowadzić zarządca restrukturyzacyjny przy pomocy wykwalifikowanych specjalistów.

Literatura

- Geronim, M. (2016). Pomoc publiczna w ustawie z 15 maja 2015 r. – prawo restrukturyzacyjne. Zagadnienia wstępne. *Doradca Restrukturyzacyjny*, 3 (5).
- Gurgul, S. (2016). *Prawo upadłościowe. Prawo restrukturyzacyjne. Komentarz*. Warszawa: C.H. Beck.

- Holda, A. (2015). *Wartość godziwa według MSSF oraz ustawy o rachunkowości*. Warszawa: KiBR.
- Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej z 30 kwietnia 2004 r. Dz. Urz. UE L 2004.182.1 ze zm.
- Ustawa Prawo restrukturyzacyjne z 23 sierpnia 2016 r. Dz.U. poz. 1574.
- Ustawa Prawo upadłościowe z 7 grudnia 2016 r. Dz.U. poz. 2171.
- Zimmerman, P. (2016). *Prawo upadłościowe. Prawo restrukturyzacyjne. Komentarz*. Warszawa: C.H. Beck.

PUBLIC SUPPORT UNDER THE RESTRUCTURING PROCEDURE - TEST OF PRIVATE WILLOWRY ON THE EXAMPLE OF A COMPANY WITH O.O. IN THE RESTRUCTURING

Abstract: The entry into force on 1 January 2016 of the new Law on Restructuring Law also gave many opportunities for entrepreneurs to take advantage of the help to keep the company on the market as well as other entities the opportunity to assess the degree of satisfaction of their claims. Under this procedure, it is necessary to determine whether the aid granted does not constitute unlawful state aid disrupting the free market rule. The answer to this is to run a private creditor test, a private investor test.

Keywords: public aid, restructuring proceedings

Cytowanie

- Piątek, E., Konat-Staniek, M. (2017). Pomoc publiczna w ramach postępowania restrukturyzacyjnego – test prywatnego wierzyciela na przykładzie spółki z o.o w restrukturyzacji. *Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia*, 5 (89/1), 247–256. DOI: 10.18276/frfu.2017.89/1-20.